

ESPLAIS LITERARIS

El retret

Més que l'encís de frèmula conversa,
dins l'amistat que ens ajuntava ahir,
fou la riquesa que en joiells s'esmerça
allò que et feia generosa amb mi.

Jo sols captava el foc de ta mirada
i el vellut nítid de tes mans de neu.
No em distreia el plaís de l'arracada
ni el perfum de l'escot, no massa breu.

El meu amor a tu venia, lliure
d'inquietuds, sense albirà els dardells
que s'esmolaven dintre el feu somriure
après de les arquetes dels joiells.

Si algun cop m'incitaves coratgies
que contorbaven els meus ulls serens
i volia besar-te, m'oferies
ton coll desert, qui reclamava agenç...

I vaig portar-te un collaret. L'estona
en mi prenia un tremolor senzill.
Tu, perfilant ta vanitat de dona,
brandaves la fulgència d'un espill

i feies espirals de flama viva
esbatanant els ulls fosforescents
amb l'arrogància d'una dama alliva
que tritura un triomf entre les dents.

I un curt instant que jo prop teu no era,
com si un daler fal·laciós et fes
massa entesa en les arts de mentidera,
t'entregaves en braços estrangers.

Jo et sorprenia quan, encara esclava
del joc furtiu, somreies dintre el llaç,
i vaig sentir mon cor com s'esquinçava
i el collaret cruixir sota aquell braç.

Però del greuge que el meu cor n'havia
l'atzar va fer-te'n violent retret
i, com un signe de traïdoria,
caigué per terra el collaret, desfet.

DOMENEC PERRAMON

Psalm d'una nit d'Abril

La nit, do'ça i serena, té un aire de bondat
que f'encomana al cor la pau amiga;
cada estel és un guaita enamorat
per destruir a tota humana intriga.

Tot riu i canta dins la nit; i el goig
bé que titil·la en cada faç d'estrella;
i esclata en cada llavi un clavell roig
i s'obre en cada pit la rosa més vermella.

Passa Sant Jordi triomfant
amb son corcer que vola a tota brida...
—No us he oblidat!— ens diu, tot devorant
l'espai prometedor d'una altra vida.

I la rosa, febrosa, odorant,
li perfuma el seu pas tota agraïda.

ARTUR J. PALAU XIMENES

MUNDIAL CINE

Dimecres, Festa de Sant Joan

